

NOVÝ S

O OCHRANĚ LESŮ PONĚKUD JINAK

Koncem minulého roku se u nás udály bouřlivé události, které se odrážejí především v politické oblasti, a to je nutné aby se urychleně obrazily i v oblasti hospodářské. Tato skutečnost je všeobecně známa a je málo lidí, kteří o tom pochybuji a toto si nepřejí. Pokud o tom přece jenom pochybují, tak je to převážně z nedostatku znalosti stavu našeho hospodářství a zejména z neznalosti stavu našeho životního prostředí. Tito lidé si vytvářejí jakési iluze, že se všechno zase samo spraví a bude to zase dobré. To je ovšem hrozný omyl, který není možné připustit a je proto povinností nás všech se do procesu rekonstrukce zapojit. Řekám-li vás všech, mám na mysli všechny občany bez rozdílu politického přesvědčení a názorů. Procesem rekonstrukce nemyslím návrat do původního stavu, ale přestavbu nebo změnu do takového stavu, který bude mít kladný vliv na životní prostředí, kulturu národa a životní úroveň. Životní prostředí kladu zákonitě na první místo, protože předpokládám, že normálně myslící občan dá přednost tomu, aby se v produktivním věku o dovoleně proležel třeba ve Škodovce se zdravotní dajími ve zdravých lesích v Krkonoších, než aby měl nový mercedes v garáži vlastní vily a přitom umíral na rakovinu a jeho děti trpěly např. alergiemi. Tento proces bude představovat ovšem změnu také každého jednotlivce, změnu vztahu mezi lidmi, vztahu k přírodě, změnu vztahu k majetku, at již je kohokoli a změnu myšlení lidí.

Tento úvod jsem považoval za nutné napsat, protože za stejných předpokladů je nutné přistupovat i k novému náhledu na lesy, jejich důležitost a neopodstatněnost a samozřejmě s tím související ochranu lesů. Fundáminou jakéhokoli života je voda a vzduch, což je základ, za kterého musíme vyznatel při každé činnosti člověka v dnešní době. Zcela nezastupitelnou úlohu zde vytváří les a proto také musíme svou dosavadní činnost v souvislosti s lesem zcela přehodnotit. Znamená to tedy pouze brát na vědomí fakta známá po tisíciletí a uvažovat ve všech úvahách, buhužel z nás v posledních desetiletích přehlížena. Pohled na les jako základního tvůrce životního prostředí se musí stát prvotním ve všech dalších činnostech a tomuto posláni lesa se musíme podřídit. Těžba dřeva musí být dle možností

S pěstební činností a zdravotním stavem lesa bezprostředně souvisí ochrana lesa. Bez ní se v současné době nelze obejít, spíše se bude ještě nějaký čas její potřeba zvyšovat, hlavně díky narušení životního prostředí. Bude však rovněž nutné přehodnotit přístup, zejména k jejímu vyhodnocení a tvorbě ukazatelů. Je nutné odbořit pláň ochrany lesa v nákladech a vše co s tím souvisí, je zcela nesmyslné sypat prášky nebo atřítak při práci po lese kvůli „pláň plánu“. Neopak je nutné zlepšit čistotu lesa jako jednu ze základních podmínek zdravých lesů a použít pro to možnou mechanizaci. V konečném hodnocení musí rozhodovat stav lesa a podle toho hodnocení příslušných pracovišť. Nemělo by nikdy dojit k tomu, že ten, u koho vzniká kárová zlemění

kteř je na Slovensku a vysokých lesnických školách silně kritizován a odsuzován. Jsou mlata, kde po vyčlenění takového porostu dochází k silné erozi půdy, nové zalesnění je pochybné, nebo lokalita nelze zalesnit vůbec. Vyřazení dřeva bývá nevhodnější a těžba dřeva, dřevina je vůbec v tomto případě lesnická etika a lidská kultivnost vůbec.

Všeobecně je nutné dodat, že je opět nutné začít používat „lidský rozum“, tak jak ho dřív používal každý drobný hospodář i milionář a jak ho používají i v minulých letech každý činitel i funkcionář, pokud šlo o jeho rozumné záležitost a zcela se oprostit od pozměněných způsobů.

Omlouvám se však čtenářům, kteří čekali v tomto článku ně

LESNÍK

Ve městě Kerkyně rok dějiny se na Dalkhově vrch vlní, je v pláň prouží pláň ekonomického rozvoje, kde dostal název „sociální lesnictví“ je hlavně o tom, že zabere čl. produkce Svitovce bank a lesy v rámci provozu rozvoje země. Společně na s. r. l. Je v člených oblastech o vateř rovní stromy aby i započítá palivové dříví, které vateřní lesy a rozvoje i drobná dřeva-pracovníci družstva.

Někdy let sociální lesnictví vyprodukovalo dříví, které se sáhly papírny, které pláň dříví vyvíjí ceny, než si mohou dovolit chudé rodiny, pro i bylo palivové dříví pátové čeno. Farnosti v rámci sociálního lesnictví jsou hmotněji zainteresováni ne aby stáli a my, pro nás je jejich péda a

PONĚKUD JINAK

Koncem minulého roku se u nás udály bouřlivé události, které se odrážejí především v politické oblasti, a'e je nutné aby se urychleně obrazily i v oblasti hospodářské. Tato skutečnost je všeobecně známa a je málo lidí, kteří o tom pochybují a toto si nepřejí. Pokud o tom přece jenom pochybují, tak je to především z nedostatku znalostí stavu našeho hospodářství a zejména z neznalosti stavu našeho životního prostředí. Tito lidé si vytvářejí jakési iluze, že se všechno zase samo spraví a bude to zase dobré. To je ovšem hrozný omyl, který není možné připustit a je proto povinností nás všech se do procesu rekonstrukce zapojit. Říkám-li nás všech, mám na mysli všechny občany bez rozdílu politického přesvědčení a názoru. Procesem rekonstrukce nemyslím návrat do původního stavu, ale přestavbu nebo změnu do takového stavu, který bude mít kladný vliv na životní prostředí, kulturu národa a životní úroveň. Životní prostředí kladu zákonitě na první místo, protože předpokládám, že normálně myslící občan dá přednost tomu, aby se v produktivním věku o dovolené projížděl třeba ve Škodovce se zdravými dětmi ve zdravých lesích v Krkonoších, než aby měl novou mercedes v garáži vlastní vily a přitom umíral na rakovinu a jeho děti trpěly např. alergiemi. Tento proces bude představovat ovšem změnu také každého jednotlivce, změnu vztahu mezi lidmi, vztahu k přírodě, změnu vztahu k majetku, ať již je kohokoliv a změnu myšlení lidí.

Tento úvod jsem považoval za nutné napsat, protože ze stejných hledisek je nutné přistupovat i k novému náhledu na lesy, jejich důležitost a nenahraditelnost a samozřejmě s tím související ochranu lesů. Podmínkou jakéhokoliv života je voda a vzduch, což je základ, za kterého minimálně vychází tři každé činnosti člověka v dnešní době. Zcela nezastupitelnou úlohu zde vytváří les a proto také musíme svou dosavadní činnost v souvislosti s lesem zcela přehodnotit. Znamená to tedy pouze brát na vědomí fakta známá po tisíciletí a uvedená ve všech učebnicích, bohužel u nás v posledních desetiletích přehlížena. Pohled na les jako základního tvůrce životního prostředí se musí stát prvotním ve všech dalších činnostech a tomuto poslání lesa se musíme podřídit. Těžba dřeva musí být druhořadá, právě tak jako přidružená výroba, myslivost a pod. Vytěženou dřevní hmotu se budeme muset naučit ekonomičtěji zpracovávat, tak jako to dělají ve vyspělých státech a podle možnosti zpracovávat a využívat i ostatní biomasu. Pěstební činnost a výchova porostů musí být povýšena na přednostní. Nerozhodující místa by měli být jmenovitě vždy pěstitelé. O prioritní důležitosti předkliznové činnosti nepochybuje ani jeden zemědělec či zahrádkář. Přitom je to vlastně stejné a pro sklizeň je práce pěstitele vždy rozhodujícím činitelem.

S pěstební činností a zdravotním stavem lesa úzce prostředně souvisí ochrana lesa. Bez ní se v současné době nelze obejít, spíše se bude ještě nějaký čas její potřeba zvyšovat, hlavně díky narušenému prostředí. Bude však rovněž nutné přehodnocení přístupu, zejména k jejímu vyhodnocení a tvorbě ukazatelů. Je nutné odbourat plnění ochrany lesa v nákladech a více co s tím souvisí. Je zcela nesmyslné sypat pracky nebo stříkat přípravky po lese kvůli „plnění plánu“. Naopak je nutné zlepšit čistotu lesa, jako jednu ze základních podmínek zdravých lesů a použít pro to možnou mechanizaci. V konečném hodnocení musí rozhodovat stav lesa a podle toho hodnocení příslušných pracovníků. Nemělo by nikdy dojít k tomu, že ten, u koho vznikla kádrovová kalamita by byl hodnocen finančně výše než ten „kdo nemá problémy“.

Podle mého názoru musí dojít i k přehodnocení jiných kritérií, např. v pěstební činnosti – plnění v nákladech (např. sypání Volparu i v případech kdy to není zcela nutné), pojmu – plán holta (ukazatel, který mnoho úzký kruh lesníků nikdo nedokáže pochopit), využití stroje (často musí pracovat, i když by šla práce udělat efektivněji jiným způsobem, nebo se výkonu pouze vykazují, navíc v návaznosti na PHM) apod. Zvláštní zmínky si zasluhuje „těžba přestářších porostů“, pojem,

který je na Slovensku a v vysokých lesnických školách silně kritizován a odsuzován. Jsou místa, kde po vyčištění takového porostu dochází k silné erozi půdy, nové zalesnění je pochybné, nebo lokalitu nelze zalesnit vůbec. Vytěžené dřevo bývá nevhodnější a těžba ztrátivá. Otázkou je vůbec v tomto případě lesnická etika a lidská kulturnost váheč.

Všeobecně je nutné dodat, že je opět nutné začít používat „selký rozum“, tak jak ho dříve používal každý drobný hospodář i milionář a jak ho požíval i v minulých letech každý činitel i funkcionář, pokud šlo o jeho soukromé záležitosti a zcela se oprostit od potěmkinských způsobů.

Omlouvám se však čtenářům, kteří čekali v tomto článku něco o hmyzu, houbových chorobách, škodách zvěří či o něčem jiném. Domnívám se však, že v současné době je toto ochranné téma aktuálnější. Máme totiž příležitost udělat něco více než v minulých letech pro les a tím také pro naše potomky. Mnozí členové třeba se mnou někdy nebudou souhlasit, ale přál bych si, aby vždy zvítězila řešen, která nejvíce prospějí lesům a tím i životnímu prostředí.

Milán Sláma
PR SSL

LESNÍCI

Ve staré Kernátce rozklopili dřevci na Dakhinské vrchovině, je v plném proudu ekonomického rozvoje. I dostal název „sociální lesnictví“ je financována ze záborů, především Světovou bankou a Brity v rámci pomoci rozvoji země. Společně na r. 1971, že v cílených oblastech o valetě zmasí stromy aby zajištěli palivové dříví zkrvotvádné listoví a srovnání drobná dřevopracovatelská družstva.

Několik let sociální lesnictví vypadalo slibně, dokud ne sáhly papírny, které plavily dříví vyšší ceny, než si mohly dovolit chudí rodiny, proto bylo palivové dříví plovákové cenou. Formální v rámci sociálního lesnictví jsou hmotné interesování ne aby sázeli stromy, pro něž je jejich péče nevhodnější, ale jen takové, které v nejkratší době produkuje stavební dříví či olopasné bříky určené k zpracování celulózu.

Jedním z nich je z Austrálie dovezený blahovičník Eucalyptus tereticornis, který podle niteřů Světové banky má do té tvořit 92 % všech nově pěstovaných stromů v Kernátce. Není divu, že se ozývá o le více hlavně odborníků, kteří nepovažují takovou monokulturu ani za rozumnou, ani racionální.

Blahovičníky byly do Austrálie zavedeny již v 18. století. Té doby již místní lesníci